

[Hans Jørgen Jensen]

ment til at igangsætte nye former for arbejde. Typiske eksempler herpå er opgaver inden for genbrug, forureningsbekæmpelse, isole-ring og byfornyelse, men der er naturligvis mange muligheder i den nyskabelse, der her er lagt frem.

Tilsagnet om støtte gives principielt til den enkelte arbejdsplads, når det drejer sig om ansættelse af en person, der er eller har været tilmeldt arbejdsformidlingen som arbejdsledig i mindst 3 måneder. Støtten følger således ikke som ved arbejdstilbudsordningen den enkelte ledige, men er som nævnt knyttet til arbejdspladsen, og det er i øvrigt en forudsætning, at støtten ydes til arbejdspladser, der i alle øvrige henseender skal være normale arbejdspladser, og hvor der derfor skal gælde de løn- og ansættelsesvilkår, der er sædvanlige for tilsvarende arbejder. Støtten kan ydes et år og kan forlænges i visse tilfælde.

Forslaget vil medføre en række administrative ændringer i de nugældende ordninger.

Som anført tænkes jobskabelsesordningen finansieret først og fremmest gennem anvendelse af de penge, der bliver anvendt til arbejdsledighedsunderstøttelse og bistandshjælp, hvilket i princippet gør denne ordning statsfinansielt neutral, medens der for kommunernes vedkommende vil blive lagt loft over bruttoudgifterne. Vi kan altså fra socialdemokratiets side tilsige arbejdsministeren socialdemokratiets villige støtte til forslaget.

Om forslag nr. L 217, ændring af lov om arbejdsformidling og arbejdsledighedsforsikring m.v., kan vi sige, at dette forslag tager sigte på at give kommunerne og amtskommunerne repræsentation i landsarbejdsnævnet og at styrke den primærkommunale repræsentation i de lokale arbejdsmarkedsnævn.

Det skal ses som en følge af den øgede udlægning af opgaverne fra staten til kommunerne og den øgede kommunale medvirken i beskæftigelsespolitikken samt amtskommunernes deltagelse i afholdelse af udgifterne til arbejdsformidlingen, og det må derfor være naturligt, at disse myndigheder sikres indflydelse på ledelsen af arbejdsformidlingen.

Endvidere tager forslaget sigte på at regulere dagpenge og efterløn for grupper, der ikke mere får pristalsreguleret lønningerne;

her tænkes på beklædningsarbejdere og på træindustriarbejdere, som i deres overenskomster ikke har en automatisk dyrtidsregulering mere.

Endelig tilsigter forslaget at ændre arbejdsledighedsforsikringslovens dokumentationsforpligtelse i henhold til lovens § 65, stk. 2, hvilket skal ses i sammenhæng med det fremsatte lovforslag om jobtilbudsordning, jfr. det herom samtidig fremsatte lovforslag om jobskabelse og arbejdstilbud til arbejdsledige.

Med disse bemærkninger skal jeg tilsige arbejdsministeren socialdemokratiets villige støtte også til dette forslag.

Ad L 218, uddannelses- og erhvervsvejledning. Dette forslag tager sigte på at modernisere en lov fra 1961 om erhvervsvejledning, således at den hidtil kendte uddannelses- og erhvervsvejledningsordning koordineres. Uddannelses- og erhvervsvejledningen formidles og ydes gennem arbejdsformidlingen, gennem skoler og institutioner og andre uddannelsesmyndigheder. Moderniseringen består i det væsentlige i, at der efter forslaget nedsættes et råd på 18 medlemmer, bestående af repræsentanter for arbejdsmarkedets parter, dvs. LO og Dansk Arbejdsgiverforening, for kommuner og amter samt for undervisnings- og arbejdsministerierne.

Socialdemokratiet er af den opfattelse, at man med denne nyskabelse vil kunne give langt bedre uddannelses- og erhvervsvejledningstilbud, end det hidtil har været tilfældet, og med disse bemærkninger skal jeg også tilsige arbejdsministeren socialdemokratiets villige støtte til dette forslag.

I bemærkningerne til lovforslag nr. L 221 om arbejdstilbud til ledige hedder det, at hovedformålet med denne arbejdstilbudsordning er dels at genoptræne og vedligeholde de lediges arbejdsevne ved at tilbyde arbejde til langtidsledige på normale arbejdspladser, dels at øge den samlede beskæftigelse i samfundet.

Intentionen, da ordningen gennemførtes i 1978, var, at arbejdsledige med en kortere ledighed end beskrevet i lovens § 55 – dengang 2½ år, nu 1¼ år – efterhånden skulle have et hurtigere tilbud om arbejde, og i overensstemmelse hermed foreslås det i det foreliggende forslag, at der gives arbejdstilbud efter 1 års ledighed foreløbig – og jeg vil gerne understrege »foreløbig« – for unge un-